

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Christi aliorumq[ue] summa humilitas, ex summa Nihili sui agnitione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

quisque maximi se se, & maximus minimi facere consuevit. Hinc vel oraculo sapientissimi iudicati Socratis dictum est: *illud unum se scire, quòd nihil sciat*: & Christi sapiens Paulus *omnium peripsema, minimum Apostolorum*, & qui non sit dignus vocari *Apostolus*, se appellavit. Hinc profundissima Ephreæmi, Basilij, Gregorij, Augustini, Bernardi, D. Thomæ, aliorumq; humilitas. Longè enim clariùs conspexerunt nihili sui, ex quo creati prodierunt, vilitatem.

Nimirum nascatur ea virtus, vt de quodam humili non, vulgariter docto viro legimus, *ex sublimi scientia, non eà, qua ceterorum prudens, ignorans sui, mentem inflat, sed eà, qua aliorum conscia, & sui ipsius gnara animum componit. Vt erat sui ipsius contemplationi apprimè deditus, suum nihil non secus, quàm si oculis subiectum illud cerneret, clarè spectabat, quòd, cùm ex re, seu natura sua nihil esset, nihil quoque ex se operari posset. Videbat illud suum nihil, à Deo in esse aliquid eductum; sed, illud aliquid in nihilum nativa inclinatione perpetuo contendere, nisi benefico, potenti, & assiduo Dei influxu contineretur, à quo dependeret ampliùs, quàm pondus in aère pendulum à manu librantis; & à sigillo fluxa aqua impressa forma, in quibus si vel manum, vel sigillum subducis, deorsum pondus, & informis fuit aqua. Dicebat ex hac ipsa consideratione, sanctissimam Christi animam infinita quadam submissione, præ ceteris creaturis, Deo supplicem sese sternere; à quo suum esse conseruari, & diuinà personà continuo ornari intelligeret, cuius benefica operatio si vel temporis momento suspensa foret, ipsa anima in primum suum nihil laberetur. Solebat Placilla Theodosium Imperatorem maritum admonere, vt olim se priuatum hominem fuisse cogitaret: & præ ceteris ad Romanæ Reip. gubernacula assumptum, non vt superbiret, sed vt HOMINEM se esse cogitans, varijs fragilitatibus non minùs, quàm subditi, obnoxium, ritè gubernaret Imperium, tamquam Dei seruus. Diuina Sapientia Christo identidem dictitabat, illum etsi Creatorem, quà Filius erat Dei, tamen quà Filius hominis fuerat, esse creaturam, adeoque secundum hanc naturam, olim nihil fuisse, &, præ ceteris omnibus assumptum, vt Deus esset: potuisse etiam non assumi. Quod vt assidue cogitaret, solebat se identidem *Filium hominis* vocitare; qui utique, subducta Dei manu, cum omnibus do-*

IV.

In vita Leonardi Lessij edita à Thoma Courteis cap 13. §. 67.

Nicephorus Callistus I. 12. cap. 42.

nis creatis rursus in nihilum suum abiret, vnde à Deo fuerat productus. Hoc iudicare, nonne verum fuit? At fuit verissima & Christo, & Matri Christi, & omnibus Sanctis, immò & omnibus Angelis; & esset omnibus quoque reliquis creaturis (si virtutis capaces forent, atq; hanc suam à Deo dependentiam intelligere, possent) maxima se se, coram diuino conspectu, dimittendi causa. Quam qui plenius penitiusq; nouit, penitius etiam pleniusq; sese Conditori suo submittit. Hinc ergo fit, vt quo quisq; est sapientior, eò sit & humilior; sicut & stultissimi, & nullam dependentiam agnoscentes superbissimè se se solent efferre, itaq; gerere, ac si à se ipsis essent, atque à nullo dependerent. Quia igitur alij Sancti alij maius quoddam lumen à Deo acceperunt, & Virgo Dei parens sapientià diuinà maximè excelluit; ipse autem Dei Filius increata cognitione, scientia infusa & acquisita, sapientiàq; ceteros mortales, immò & Angelos omnes, sine comparatione antecessit, tantò perspicaciùs intellexit, animà suam, & corpus suum illico in nihilum reditura, si Deus vellet, cuius beneficio tot donis gratijsq; decorabantur. Tantò igitur magis se se prostravit, ante diuinam Maiestatem. Quod & alij facerent impensùs, si nihilum suum sapius diligentiusq; ante mentis oculos collocarent; & non eum pauone oculatas potiùs colorataq;que sirmatis pennas, quàm pedes intuerentur.

V.

Sufficeret hæc causa, ad iudicij veritatem, qua Redemptor noster sese verè *humilè corde* potuit pronuntiare. Sed & aliæ supererunt.

Matth. 11. 29°

1. Nemo, nisi *humilis corde*, de solio regio sponte descendit. Diocletianus imperium deposuit, sed non nisi agnita rerum vanitate & fastidijs fatigatus, quod & Maximiniano quoque collegæ sed perquam inuito persuasit, vt suprâ tradidimus. Nullus tamen Regum aut Imperatorum seruilium habitum induit, vt seruum suum posset ad thronum regium extollere. Atqui Christus,

Philip. 2. 6.

cùm in forma Dei esset, nullo utiq; regnandi tædio affectus, *exinuit semetipsum formam serui accipiens*, quando seipsum vsque ad naturæ humanæ vilitatem infirmitatemq; demisit; vt seruos suos ad regnum eueheret. Discite hoc à Christo diuites, discite pauperes: diuites, qui nullam pati, nullam audire potestis humiliationem; pauperes, qui & ipsi sorte vestra non contenti, in cen-

tone